

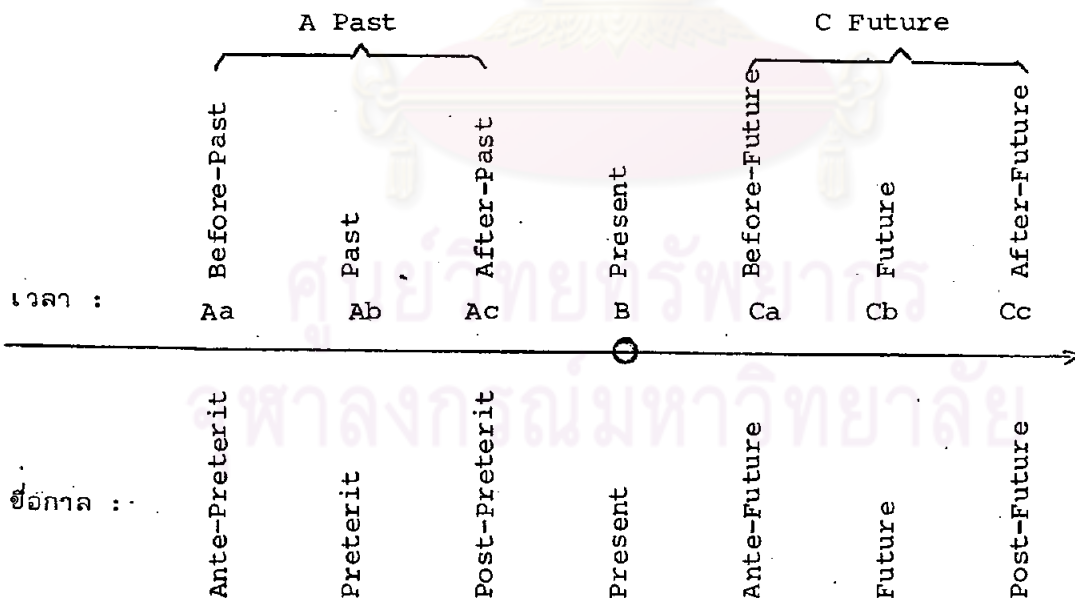
2.1 การอธิบายการใช้ภาษาแสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

มีผู้ศึกษา เกี่ยวกับการใช้ภาษา เพื่อแสดง เวลา อนาคตในภาษา อังกฤษและภาษาไทยไว้หลายท่าน ดังนี้

2.1.1 การอธิบายการใช้ภาษาแสดง เวลา อนาคตในภาษาอังกฤษ

ออตโต เจสเปอร์สัน¹

ออตโต เจสเปอร์สัน (Otto Jespersen) ได้แบ่ง เวลา ออกเป็น 3 ช่วง คือ อดีต ปัจจุบัน อนาคต และยังได้แบ่งย่อย เวลาอดีตและอนาคตออกเป็น เวลา ก่อนอดีต เวลาหลังอดีต เวลา ก่อนอนาคต และ เวลาหลัง อนาคตตั้ง แสดงได้ โดยรูปของ เส้นตรงมิติ เดียว ดังนี้

เวลาที่กล่าว ข้างต้นนี้จะแสดงรูปทางภาษาได้ด้วยหน่วยภาษาที่เรียกว่า "กาล"

¹ Otto Jespersen, The Philosophy of Grammar (New York: W.W.

การอธิบายเวลาอนาคตไม่สามารถทำได้อย่างแจ่มชัดเหมือนการอธิบายเวลาอดีต เนื่องจากอนาคตเป็นสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น ถึงแม้ว่าหลายภาษาในโลกนี้ไม่มีอนาคตกาล (Future Tense) เพื่อแสดงเวลาอนาคต (future time) แต่ภาษาต่าง ๆ ก็มีการใช้ภาษาเพื่อแสดงเวลาอนาคต ภาษาอังกฤษก็เช่นเดียวกัน เจลเปอร์สันได้เสนอการใช้ภาษาเพื่อแสดงเวลาอนาคตในภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. ใช้ปัจจุบันกาลแสดงความหมายของอนาคต ในกรณีที่เวลาอนาคตนั้นไม่ไกลจากเวลาปัจจุบันมากนัก ตัวอย่าง เช่น

I dine with my uncle tonight.

2. ใช้คำกริยาที่แสดงความตั้งใจ (volition) คือ will มาเป็นคำกริยาช่วย ประกอบหน้าคำกริยาหลักของประโยคเพื่อแสดงเวลาอนาคต ตัวอย่าง เช่น

I will go to Texas tomorrow.

3. ใช้คำกริยาบอกความคิด (thought) ความตั้งใจ (intention) เพื่อแสดงเวลาอนาคต

4. ใช้คำกริยาช่วย shall ซึ่งเดิมมีความหมายแสดงการบังคับ (obligation) มาแสดงเวลาอนาคต ตัวอย่าง เช่น

He shall start tomorrow.

ในความหมายนี้ อาจใช้ is to แทนได้ เช่น

He is to start tomorrow.

5. ใช้คำกริยาแสดงความเคลื่อนไหว ได้แก่ "go", "come" เพื่อแสดงเวลาอนาคต เช่น

He is going to write a letter.

6. ใช้คำกริยาช่วย may ประกอบหน้ากริยาหลักของประโยคเพื่อแสดงความเป็นไปได้ เช่น

He may come here tonight.

7. ใช้ประโยคคำสั่ง เพื่อแสดงเวลาอนาคต เช่น

Don't go there !

เจฟฟรีย์ เอ็น ลีช¹

เจฟฟรีย์ เอ็น ลีช (Geoffrey N. Leech) กล่าวว่่าภาษา

อังกฤษมีวิธีการแสดง เวลาอนาคตได้หลายวิธี วิธีการที่สำคัญ ได้แก่

1. Will / Shall + Infinitive
2. Be going to + Infinitive
3. Present Progressive
4. Simple Present
5. Will / Shall + Progressive Infinitive

ลีช ได้กล่าวว่่าการแสดง เวลาอนาคตโดยวิธีการต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นมีระดับของ ความหมายแตกต่างกัน (nuances of meaning) และได้เรียงลำดับตามความสำคัญ (order of importance) ดังนี้

1. Will / Shall + Infinitive
2. Be going to + Infinitive
3. Present Progressive
4. Will / Shall + Progressive Infinitive
5. Simple Present

นอกจากนี้ถ้าจะพิจารณาว่า เหตุการณ์ในอนาคตนั้นมีโอกาสจะเกิดขึ้นได้แน่นอนเพียงไร ก็สามารถดูได้จากกรใช้ภาษา เพื่อแสดง เวลาอนาคตดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ถ้าจะเรียงลำดับของ กรใช้ภาษาที่แสดง เวลาอนาคตตามลำดับของ ความแน่นอนของ กร เกิดเหตุการณ์ในอนาคต อาจทำได้ ดังนี้

¹Geoffrey N. Leech, Meaning and the English Verbs, p. 51-65.

1. Simple Present (most certain)
2. { Will / Shall + Infinitive
 { Will / Shall + Progressive Infinitive
3. Be going to + Infinitive
4. Present Progressive (least certain)

เอฟ อาร์ พาลเมอร์¹

เอฟ อาร์ พาลเมอร์ (F.R. Palmer) ได้กล่าวถึงคำกริยาช่วยในภาษาอังกฤษว่า แบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ

1. Primary Auxiliaries ได้แก่ BE, HAVE และ DO
2. Modals ได้แก่ WILL, SHALL, CAN, COULD, MAY, MIGHT, MUST, SHOULD, OUGHT TO รวมทั้งคำกริยาช่วยซึ่งบางคนเรียกว่า semi-modals ซึ่งได้แก่ DARE, NEED, BE TO, WOULD RATHER และ HAD BETTER

คำกริยาช่วยบางคำเช่น will, shall สามารถนำมาประกอบหน้าคำกริยาหลักเพื่อแสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษ นอกจากนี้พาลเมอร์ยังได้กล่าวว่า การใช้ภาษาเพื่อแสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษทำได้โดยการนำกริยาวลี be going to มาประกอบหน้ากริยาหลักหรือแสดง โดยกริยารูปปัจจุบันกาล ซึ่งเราสามารถสรุปการใช้ภาษา เพื่อแสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษได้ ดังนี้

1. Will / Shall + Infinitive
2. Be to + Infinitive
3. Be going to + Infinitive
4. Simple Present
5. Will / Shall + be going to + Infinitive
6. Will / Shall / Be going to + Progressive
7. Will / Shall + Perfect

¹F.R. Palmer, Modality and the English Modals (London : Longman Group Limited, 1979).

อย่างไรก็ตาม คำกริยาช่วย Will / Shall ซึ่งประกอบหน้า
คำกริยาหลักอาจไม่ได้แสดง เวลาอนาคตเสมอไป แต่อาจแสดงความหมายของ กริยาช่วย เช่น
แสดง ลักษณะที่เป็นปกติวิสัยโดยทั่ว ๆ ไป (habit) หรือแสดง ความสามารถ (power) เช่น

Accidents will happen. (แสดง habit)

Oil will float on water. (แสดง power)

2.1.2 การอธิบายการใช้ภาษาแสดง เวลาอนาคตในภาษาไทย

วอร์เรน ซี เยทส์ และอับส์ร ไตรยอน¹

วอร์เรน ซี เยทส์ และอับส์ร ไตรยอน (Warren G. Yates and Absorn Tryon) กล่าวว่า คำกริยาในภาษาไทยไม่มีการ เปลี่ยนแปลงรูปคำเพื่อแสดง เวลา
เช่นในภาษาอังกฤษ การแสดง เวลาในภาษาไทยจะแสดง โดยการ เติมคำแสดง การณ์ลักษณะหน้า คำ
กริยาหลักของ ประโยค ดัง เช่นถ้าต้อง การจะแสดง เวลาอนาคต ก็ละ เติมคำแสดง การณ์ลักษณะได้
แก่ "จะ", "กำลังจะ" หน้าคำกริยา หรือโดยการ เติมวิเศษณ์บอก เวลาอนาคต

ตัวอย่าง การ เติมคำแสดง การณ์ลักษณะ เพื่อแสดง เวลาอนาคต
เช่น

เขาจะไปดูหนัง

เขากำลังจะกินข้าว

ตัวอย่าง การ เติมวิเศษณ์บอก เวลาอนาคต เช่น

เขานัดทานข้าวกับเพื่อน พรุ่งนี้

นอกจากนี้ คำแสดงคำถาม (question word) ในประโยค
คำถามภาษาไทย ก็สามารถบอกเวลาได้ เช่น "ไหม" จะแสดง เวลาอนาคต

ตัวอย่าง ไปไหม

¹Warren G. Yates and Absorn Tryon, Thai Basic Course : Volume 1
(Washington, DC : Foreign Service Institute, Department of State, 1970),
p. 137.

อิงอร สู้พันธุ์ชัย¹

อิงอร สู้พันธุ์ชัย ได้ศึกษาเรื่องกาลในภาษาไทยตามแนวทฤษฎี ไวยากรณ์โครงสร้างสรุปได้ว่า กาลในภาษาไทยแบ่งออกเป็น 3 กาลคือ อดีตกาล ปัจจุบันกาล และอนาคตกาล

สำหรับอนาคตกาล อิงอร อธิบายว่า หมายถึง กาลที่แสดงว่า เหตุการณ์อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างยังไม่เกิดขึ้นหรือเป็นอยู่ในขณะที่ผู้พูดพูดแต่อาจจะเกิดขึ้น หรือ เป็นอยู่ในเวลาภายหน้า อนาคตกาลในภาษาไทย แบ่งออกเป็น

1. อนาคตกาลที่ไม่มีกาลลักษณะ
2. อนาคตกาลที่มีกาลลักษณะ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น
 - 2.1 อนาคตกาลที่มีกาลลักษณะเดี่ยว มี 4 ชนิด ได้แก่
 - 2.1.1 อนาคตกาลที่กำลังดำเนินอยู่
 - 2.1.2 อนาคตกาลที่สิ้นสุด
 - 2.1.3 อนาคตกาลที่เกิดพร้อมกัน
 - 2.1.4 อนาคตกาลที่เกิดซ้ำ ๆ
 - 2.2 อนาคตกาลที่มีกาลลักษณะผสม มีอยู่ชนิดเดียวคือ

อนาคตกาลที่เกิดพร้อมกันและกำลังดำเนินอยู่

วิธีการแสดงอนาคตกาล แสดงด้วยคำกริยาร่วมกับคำหรือกลุ่ม คำชนิดอื่น ๆ ได้แก่ กำลังจะ จะ กำลัง อยู่ แล้ว ฯลฯ ดังต่อไปนี้

1. วิธีการแสดงอนาคตที่ไม่มีกาลลักษณะ เช่น

ตัวอย่าง น้องจะนอน

ฝนกำลังจะตกอยู่แล้ว

2. วิธีการแสดงอนาคตกาลที่มีกาลลักษณะ

- 2.1 วิธีการแสดงอนาคตกาลที่มีกาลลักษณะเดี่ยว เช่น

¹ อิงอร สู้พันธุ์ชัย, "กาลในภาษาไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต แผนกวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516) ซึ่งในวิทยานิพนธ์ของอิงอรนั้นได้ใช้คำว่า 'กาลลักษณะ' ในความหมายเดียวกับการณ์ลักษณะซึ่งใช้ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

อนาคตกาลที่กำลังดำเนินอยู่

ตัวอย่าง คนส่วนอาจะกำลังรตน้ำตันไม้อยู่

น้อง คงจะกำลังอาบน้ำอยู่

อนาคตกาลที่เกิดพร้อมกัน

ตัวอย่าง เขาจะเรียนไปด้วยทำงานไปด้วยปีหน้า

แดงจะร้องเพลงไปพลาง เต้นรำไปพลางในงานคืนนี้

2.2 วิธีการแสดงอนาคตที่มีกาลลักษณะผสม คือ

อนาคตกาลที่เกิดพร้อมกันและกำลังดำเนินอยู่

ตัวอย่าง สองโมงเช้าพรงนี้เด็กอาจะกำลัง เล่นและกินข้าวอยู่

คนใช้คงจะกำลังล้างชามไปฟังวิทยุไปตอนบ่ายพรงนี้

2.2 การศึกษาเปรียบเทียบการใช้ภาษาที่แสดง เวลาอนาคต

การศึกษาเปรียบเทียบการใช้ภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทยยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาโดยละเอียด อย่างไรก็ตามได้มีผู้ทำการศึกษาเปรียบเทียบภาษาทั้งสองไว้บ้างดังนี้

พงษ์ศรี เลอะวัฒนะ¹

พงษ์ศรี เลอะวัฒนะ ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบภาษาอังกฤษและภาษาไทยในเรื่อง เสียง คำ ไวยากรณ์ และคำศัพท์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแนะนำให้ครูสอนภาษาอังกฤษ เรียนรู้ว่ ภาษาอังกฤษและภาษาไทยแตกต่างกันในระดับพื้นฐานหลายประการ การเปรียบเทียบในด้านรูปแบบและโครงสร้างของทั้งสองภาษาจะช่วยอธิบายปัญหาที่ผู้เรียนไทยพบในขณะที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และช่วยให้ผู้สอนสามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย ในเรื่องกาลนั้น พงษ์ศรีกล่าวว่า ความสามารถในการใช้กาลต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษให้ถูกต้องจะเป็นเรื่องยากมากที่สุดสำหรับผู้เรียนที่เป็นคนไทย โดยแสดงตารางเปรียบเทียบรูปคำกริยาในภาษาอังกฤษและภาษาไทยเพื่อให้เห็นว่ารูปคำกริยาในภาษาอังกฤษนั้นมีมากเกือบเป็นสอง เท่าของรูปคำกริยาใน

¹Pongsri Lekawatana and Others, A Contrastive Study of English and Thai (The Department of Linguistic Contrastive Project. The University of Michigan, 1969), p. 61-62

ภาษาไทย รูปคำกริยาในภาษาไทยเพียงรูปเดียวอาจใช้แทนรูปคำกริยาในภาษาอังกฤษได้หลายรูป ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบรูปคำกริยาในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
1. work	verb
2. worked	none
3. will work	จะ + verb
4. have worked (completion)	verb + แล้ว
have worked (habitual)	เคย + verb
5. had worked (completion)	none
had worked (habitual)	none
6. will have worked	none
7. I am working (future)	none
I am working (continuous)	กำลัง + verb
8. I was working	none
9. I will be working	จะ + กำลัง + verb
10. I have been working	none
11. had been working	none
12. will have been working	none
13. would work	none
14. would have worked	none

ตารางที่ 1 สรุปได้ว่า รูปคำกริยาในภาษาไทยมี 7 รูป ดังนี้

verb

$\check{c}a + \text{verb}$

verb + $l\acute{e}ew$

$k\acute{o}oy + \text{verb}$

$\check{c}a + \text{verb} + \hat{d}ay + \left\{ \begin{array}{l} l\acute{e}ew \\ \text{time} \end{array} \right\}$

$kamla\eta + \text{verb}$

$\check{c}a + kamla\eta + \text{verb}$

ในตารางที่ 2 ต่อไปนี้เป็นการเปรียบเทียบรูปคำกริยาในภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อแสดงให้เห็นว่ารูปคำกริยาในภาษาไทยเพียงรูปเดียวอาจใช้แทนรูปคำกริยาในภาษาอังกฤษได้หลายรูป

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบรูปคำกริยาในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ
1. verb - unmarked tense	1. present 2. past 10. present perfect continuous 11. past perfect continuous
2. $\check{c}a + \text{verb}$ - future tense	3. future 13. present continual 14. past continual
3. verb + $l\acute{e}ew$ <u>or</u> verb + $\hat{d}ay + l\acute{e}ew$ perfective	4. present perfect - completion 5. past perfect - completion

ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ
4. k ^h oay + verb - habitual	4. present perfect - habitual 5. past perfect - habitual
5. c ^h a + verb + d ^h ay + $\left. \begin{array}{l} lhehew \\ \text{time} \end{array} \right\}$	6. future perfect 12. future perfect continuous
6. kamlaj + verb - continuous	7. present continuous 8. past continuous
7. c ^h a + kamlaj + verb future continuous	9. future continuous

หมายเหตุ ตัวเลขของตัวอย่างภาษาอังกฤษในตารางที่ 2 นี้ตรงกับในตารางที่ 1

พลลู่ย รัตโนทยานนท์¹

พลลู่ย รัตโนทยานนท์ ได้ศึกษาเปรียบเทียบต่างปลุ่ยนกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทย และได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ไว้ว่า เพื่อศึกษาความหมายและรูปภาพของปลุ่ยนกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทย โดยใช้เกณฑ์ตามแนวไวยากรณ์ปริวรรตของชอมสกี (Chomsky) ฉบับ 1965 และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบต่างปลุ่ยนกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทยเพื่อแสดงให้เห็นลักษณะที่คล้ายคลึงหรือแตกต่างกันตามแนวความคิดของ เอส พิต คอร์ดอร์ (S. Pit Corder) วิธีดำเนินการศึกษาแบ่งเป็น 4 ขั้นตอนคือ เปรียบต่างตั้งแต่ระดับความหมายของปลุ่ยนกาลประเภทต่าง ๆ โครงสร้างสั๊ก กฏการปริวรรต และโครงสร้างผิว

ในชั้นของการเปรียบเทียบความหมายของปลุ่ยนกาลประเภทต่าง ๆ นั้น พลลู่ย กล่าวว่ามีทั้งความเหมือนและความต่างดังตารางต่อไปนี้

¹พลลู่ย รัตโนทยานนท์ "ปลุ่ยนกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทย : การศึกษาเปรียบเทียบ" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาภาษาคำลัศร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 79-90.

ตารางที่ 8. การเปรียบเทียบความหมายของปลุจน์กาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

ความหมายของปลุจน์กาล	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
1. ปลุจน์กาลแสดงความเป็นจริง เสมอไป	+	+
2. ปลุจน์กาลแสดง เหตุการณ์ เกิดร่วมกับการพูด	+	+
3. ปลุจน์กาลแสดง เหตุการณ์ เกิดเป็นประจำ	+	+
4. ปลุจน์กาลแสดง เหตุการณ์ ที่กำลัง ดำเนินอยู่	+	+
5. ปลุจน์กาลแสดง เหตุการณ์ ที่ต่อ เนื่อง	+	+
6. ปลุจน์กาลแสดง เหตุการณ์ ที่สมบูรณ์		
6.1 ปลุจน์กาลแสดง เหตุการณ์ ในอดีต ที่มีผลปรากฏ ในปลุจน์	+	+
6.2 ปลุจน์กาลแสดง เหตุการณ์ เพิ่ง เสร็จสิ้น	+	-
6.3 ปลุจน์กาลแสดง เหตุการณ์ ในอดีต ที่ไม่ได้ ระบุ เวลา	+	-

จากตารางข้างต้นจะเห็นว่า ความหมายของปลุจน์กาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทย มีทั้งความเหมือนและความแตกต่างกัน ในด้านความเหมือน ความหมายของปลุจน์กาลประเภทต่าง ๆ ทั้ง 6 ประเภทจะมีทั้งในภาษาอังกฤษและภาษาไทย ยกเว้นปลุจน์กาลแสดง เหตุการณ์ที่สมบูรณ์ประเภทย่อยเท่านั้น ในด้านความต่าง ความหมายของปลุจน์กาลที่แตกต่างกันระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทยคือ ปลุจน์กาลแสดง เหตุการณ์ที่สมบูรณ์ประเภทย่อย

ในการเปรียบเทียบโครงสร้างลีขงปลุจน์กาลในภาษาทั้งสอง พูลสูย ได้ยกกฎโครงสร้างวลีในภาษาอังกฤษและภาษาไทยมาเปรียบเทียบให้เห็นว่ารูปในโครงสร้างลีขงปลุจน์กาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทยนั้นมีความแตกต่างกัน

ในการเปรียบเทียบกฎการปริวรรต ลู่ปได้ว่า กฎการปริวรรตในภาษาอังกฤษและภาษาไทยที่เกี่ยวกับปลุจน์กาลมีทั้งความเหมือนและความต่าง

สำหรับโครงสร้างผิวของปลั๊กบีนกาลในภาษาทั้งสอง พูลสุข กล่าวว่า รูปในโครงสร้างผิวของปลั๊กบีนกาลในภาษาอังกฤษอาจแสดงได้โดยระบบวากยสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงรูปคำ ส่วนในภาษาไทยนั้นจะแสดงได้โดยระบบวากยสัมพันธ์อย่าง เดียว เท่านั้น

มาลี คูสมิต¹

มาลี คูสมิต ได้ศึกษาเปรียบเทียบการใช้ภาษาที่แสดง เวลาในอดีตในภาษาอังกฤษและภาษาไทยโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษารูปภาษาและความหมายของการใช้ภาษาที่แสดง เวลาในอดีตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย เพื่อแสดงความเหมือนและความแตกต่างของการใช้ภาษาที่แสดง เวลาในอดีตของทั้ง 2 ภาษาโดยใช้ทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรตเป็นหลักในการวิเคราะห์และใช้รูปแบบการเปรียบเทียบของ เอลี พิท คอร์ดอร์

ในการเปรียบเทียบการใช้ภาษาที่แสดง เวลาในอดีตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย มีเวลาในอดีตเป็นความหมายร่วมแต่ใน เรื่องต่อไปนี้ได้แก่ความหมาย เฉพาะของอดีตกาลประเภทต่าง ๆ โครงสร้างสีก กฎการปริวรรต และโครงสร้างผิวจะมีลักษณะที่เหมือนกันและแตกต่างกัน มาลีได้แสดงการเปรียบเทียบความหมาย เฉพาะของการแสดง เวลาในอดีตในภาษาอังกฤษและภาษาไทยดังนี้

ศูนย์วิจัยภาษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ มาลี คูสมิต, "การศึกษาเปรียบเทียบของการใช้ภาษาที่แสดง เวลาในอดีตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาภาษาบาลี บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527) หน้า 81-83, 85.

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความหมายที่ได้จากการวิเคราะห์ความหมายของอดีตกาลด้วย

ตารางแจกแจงความหมาย

ความหมายที่ได้จากการวิเคราะห์ ความหมายของอดีตกาล	อังกฤษ	ชนิดของกาลใน ภาษาอังกฤษ	ไทย	ชนิดของกาลใน ภาษาไทย
1. อดีตกาลที่ได้ทำเสร็จสิ้น	+	Past Simple ₁	+	อดีตที่เสร็จสิ้นสมบูรณ์
2. อดีตกาลที่ได้ทำเป็นประจํา	+	Past Simple ₂	+	อดีตที่กระทำเป็นประจำ
3. อดีตกาลที่ได้ทำต่อเนื่องในช่วง เวลาหนึ่ง	+	Past Continuous ₁	+	อดีตที่กระทำต่อเนื่อง
4. อดีตกาลที่เพิ่งสิ้นสุดลง	+	Past Continuous ₂	+	อดีตที่เพิ่งสิ้นสุด
5. อดีตกาลที่ได้ทำต่อเนื่องและ เพิ่งสิ้นสุดลง	+	Present Perfect Continuous ₁	-	-
6. อดีตกาลที่เกิดขึ้นก่อนเหตุการณ์ อื่น	+	Past Perfect ₁	-	-
7. อดีตกาลที่เกิดขึ้นเป็นประจำ ก่อนการกระทำอื่น ๆ	+	Past Perfect ₂	-	-
8. อดีตกาลที่เกิดขึ้นก่อนการกระทำ อื่น ๆ และเป็นประจําการณชีวิต	+	Past Perfect ₃	-	-
9. อดีตกาลที่แสดงผลของการกระทำ ทำต่อเหตุการณ์ที่ตามมา	+	Past Perfect ₄	-	-
10. อดีตกาลที่ทำต่อเนื่องก่อน เหตุการณ์อื่น	+	Past Perfect Continuous	-	-
11. อดีตกาลที่ได้ทำต่อเนื่อง ถึงปัจจุบัน	+	Present Perfect Continuous ₂	-	-
12. อดีตกาลที่ได้ทำแล้วและต่อ เนื่องถึงปัจจุบัน	+	Present Perfect ₁	-	-

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความหมายที่ได้จากการวิเคราะห์ความหมายของอดีตกาลด้วย
ตารางแจกแจงความหมาย (ต่อ)

ความหมายที่ได้จากการวิเคราะห์ ความหมายของอดีตกาล	อังกฤษ	ชนิดของกาลใน ภาษาอังกฤษ	ไทย	ชนิดของกาลใน ภาษาไทย
13. อดีตกาลที่ได้ทำแล้วและยังคง เป็นประสบการณ์ชีวิต	+	Present Perfect ₂	-	-
14. อดีตกาลที่แสดงผลของการ กระทำที่ปรากฏในปัจจุบัน	+	Present Perfect ₃	-	-
15. อดีตกาลที่ทำเป็นประจํา หลังการกระทำหนึ่งในอดีต	+	Past Future ₁	-	-
16. อดีตกาลที่แสดงความมั่นใจ ว่าจะเกิดขึ้นในอดีต	+	Past Future ₂	+	อดีตที่แสดงความมั่นใจ ใจว่าจะเกิดในอดีต
17. อดีตกาลที่แสดงว่าได้กระทำ แล้ว	-	-	+	อดีตที่แสดงว่าได้ กระทำแล้ว
18. อดีตกาลที่กระทำต่อเนื่อง และแสดงความตั้งใจ	-	-	+	อดีตที่กระทำต่อเนื่อง และแสดงความตั้งใจ
19. อดีตกาลที่แสดงความตั้งใจ	-	-	+	อดีตที่แสดงความตั้งใจ
20. อดีตกาลที่แสดงประสบการณ์ ชีวิต	-	-	+	อดีตที่แสดงประสบ การณ์ชีวิต
21. อดีตกาลที่เพิ่งสิ้นสุดและแสดง ประสบการณ์ชีวิต	-	-	+	อดีตที่เพิ่งสิ้นสุดและ แสดงประสบการณ์ชีวิต

จากตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่าความหมายเฉพาะของการแสดงเวลาในอดีตภาษา
อังกฤษและภาษาไทยจะมีทั้งความเหมือนและความแตกต่างกัน

ในการเปรียบเทียบโครงสร้างลึกของการใช้ภาษาที่แสดง เวลาอดีตในภาษาทั้งสอง มาลี โดยยกกฎโครงสร้างวลีในภาษาอังกฤษและภาษาไทยมาเปรียบเทียบให้เห็นว่ารูปในโครงสร้างลึกของภาษาทั้งสองแตกต่างกัน

การเปรียบเทียบกฎการปริวรรต สรุปได้ว่า กฎการปริวรรตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย ที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาที่แสดง เวลาอดีตมีทั้งความเหมือนและความต่าง

ในระดับโครงสร้างผิว เวลาในอดีตในภาษาอังกฤษจะแสดงได้โดยวิธีการทางวากยสัมพันธ์ (syntactic) และวิธีการทางระบบหน่วยคำ (morphological) ส่วนในภาษาไทยจะแสดงได้โดยวิธีการทางวากยสัมพันธ์อย่างเดียวเท่านั้นเนื่องจากลักษณะของภาษาไทยไม่มีการเติมปัจจัยหรือเปลี่ยนแปลงรูปคำ

จากผลงานการศึกษานาคนาคกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทยอาจกล่าวได้ว่าการศึกษารื่องของนาคนาคกาลในภาษาทั้งสองยังไม่สมบูรณ์ กล่าวคือ ในภาษาอังกฤษ ยังไม่มีผู้ใดอธิบายการณลักษณะและความหมายเฉพาะซึ่งได้จากการวิเคราะห์ความหมายในแง่ความสัมพันธ์ของเวลาและการณลักษณะ สำหรับในภาษาไทย แม้ว่า อิงอร ลุ่มพันธ์วิเศษ จะได้อธิบายเรื่องของกาลและ 'กาลลักษณะ' (การณลักษณะ) แต่การศึกษาของอิงอรพิจารณาจากรูปภาษาเท่านั้นไม่ได้วิเคราะห์ทางความหมายอย่างแท้จริง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องของการใช้ภาษาที่แสดง เวลาอดีตในภาษาอังกฤษและภาษาไทยโดยจะศึกษาทั้งในด้านความหมายและรูปภาษา ในด้านความหมายจะพิจารณาจากกาลและการณลักษณะที่ปรากฏร่วมกับการใช้ภาษาที่แสดง เวลาอดีต ส่วนในด้านรูปภาษาจะพิจารณาทั้งรูปในโครงสร้างลึกและรูปในโครงสร้างผิวโดยอาศัยทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรตเป็นหลักในการวิเคราะห์

ในด้านการศึกษาเปรียบเทียบภาษาอังกฤษและภาษาไทยจากผลงานการศึกษาของพงษ์ศิริ เลขาวัฒนะ พูลสุข รัตโนทยานนท์ และมาลี คูสมิต อาจกล่าวได้ว่าการศึกษาของพงษ์ศิริ เลขาวัฒนะ เป็นการศึกษาเรื่องกาลตามทฤษฎีไวยากรณ์โครงสร้างคือศึกษา เฉพาะรูปภาษาเท่านั้น ไม่ได้ศึกษาเรื่องความหมายของกาลและการณลักษณะ สำหรับผลงานการศึกษาของพูลสุข รัตโนทยานนท์ และมาลี คูสมิต เป็นการศึกษาปัจจุบันกาลและอดีตกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทยทั้งในด้านความหมายและรูปภาษา โดยใช้ทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรตเป็นหลักในการวิเคราะห์และศึกษาเปรียบเทียบตามแนวความคิดของ เอส พีท คอร์ดอร์ (S. Pit Corder) แต่การศึกษาเปรียบเทียบการใช้ภาษาที่แสดง เวลาอดีตในภาษาอังกฤษและภาษาไทยยังไม่มีผู้ใด

ทำนการศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบการใช้ภาษาที่แสดงเวลาอนาคตของภาษาอังกฤษ
และภาษาไทยทั้งในด้านความหมายและรูปภาพ เพื่อแสดงให้เห็นลักษณะที่คล้ายคลึงและแตกต่างกัน
ของภาษาทั้งสองตามแนวความคิดของ เอลี พิตา คอรัเตอร์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย